

't Leste Laidje' : weinig diepgang

Voorstelling: 't Leste Laidje' door Albi Nieuwenhuis. **Regie:** Theo de Groot. **Spel:** Gineke Damsma, Gerard Hadders, Harry van de Klei, Astrid Warntjes, Dick Veen, Ellen Kloosterman, Jorik Hengstmengel en vele anderen, **vr 15 okt in het Universiteitstheater in Groningen. Première. Nog te zien: vanaf 6 nov tot 14 jan in vele regiozalen in Groningen en Drenthe. Op 20, 21 en 22 januari nog in het Universiteitstheater.**

■ Voor het tienjarig bestaan van het Universiteitstheater schreef Albi Nieuwenhuis een stuk dat zich het beste laat typeren als een verzameling sfeertekeningen in grove lijnen opgezet. Met de dubbele titelbetekenis: 't Leste Laidje. Een verzameling schetsen ook, waarin de muziek de hoofdrol speelt, daarin een enkele maal bijgestaan door acteurs/zangers die gelukkig wat uitstijgen boven het voor het overige minimale niveau. Want door de premièrezenuwen heen kijken moet worden geconstateerd dat het stuk niet alleen een goede verhaallijn, maar even-

zeer acceptabele spelers ontbeert. Dat regisseur Theo de Groot met deze cast desondanks toch nog een redelijke voorstelling weet neer te zetten, ligt voornamelijk aan de muzikale kanten van het stuk. Want daar was weinig mis mee. 't Leste Laidje heet in 1938 te spelen in de Groningse Folk-ingestraat, met een rijk Joods volksleven. Maar uit het verhaal blijkt daarvan niet zoveel. Er valt weinig te merken van de typische Joodse gewoontes, de zelfspot en de humor. Slechts één moment is er, waaruit echt blijkt in welke situatie de bewoners leven, als een kind zijn moeder vraagt wat een fascist is en de moeder zich bespied wetend eromheen draait en de vraag ontwijkt. Voor het overige is 't Leste Laidje een stuk met weinig diepgang, ééndimensionale karakters en in de speluitvoering van een bedenkelijk niveau.